

[Handelsministeren.]

delse: Det er ikke det, det drejer sig om!) . . . Jeg synes, man skulle bevare tålmodigheden en lille smule; så meget kan det da ikke haste. Det ærede medlem spørger, om interviewereren har opdigtet det hele. Nej, det mener jeg ikke. Jeg mener, interviewereren har misforstået mig.

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde før, at jeg mener, det var dumt, at man ikke anvendte det bedste middel, nemlig detailomsen, og jeg mener, at det blev dårligt, fordi vi benyttede et middel, der finanspolitisk først kan virke længe efter vedtagelsen. Jeg tror, adskillige i den danske befolkning deler min opfattelse: at dette, at der i en periode blev givet anledning og lejlighed til køb i et sådant omfang, som tilfældet var i juni og juli måned, ikke var hensigtsmæssigt. Før jeg har gennemlæst interviewet, kan jeg formentlig ikke få anden opfattelse af det end den, jeg har givet udtryk for på en sådan måde, at det har givet anledning til de misforståede opfattelser, der er blevet gengivet i interviewet. Jeg beklager, at det er sket; jeg kan ikke gøre andet end at beklage den fejl, jeg har begået ved ikke at gennemlæse interviewet.

Jeg vil gerne herfra, så godt som jeg evner det, give udtryk for over for folketinget og offentligheden, at når man, som jeg har gjort det, stemmer for en lov, er man også medansvarlig for den, et ansvar, som jeg ikke ønsker at fordele med større eller mindre vægt under den ene eller den anden form for placering; det har det ærede medlem hr. Per Hækkerup jo svaret på.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Jeg bliver nødt til at gøre en kort bemærkning til det ærede medlem hr. Adolph Sørensen i anledning af det, det ærede medlem refererede fra et udvalgs møde — man plejer nu i øvrigt ikke at referere, hvad der sker i udvalgs møder — altså fra det sidste udvalgs møde, hvor betænkningen blev afgivet, efter at den konservative ordfører havde erklæret, at det konservative folkeparti ikke kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse og heller ikke til de stillede ændringsforslag. Se, det var ikke noget forhandlingstilbud; det var efter, at forhandlingsmulighederne, så vidt

jeg kunne bedømme det, var udtømt, og efter at vi ved andre ændringsforslag havde taget hensyn til oppositionens ønsker for at komme oppositionen i møde.

Må jeg dernæst til det ærede medlem hr. Poul Møller sige, at det forekommer mig, vi nærmer os hinanden ganske betydeligt i vurderingen dels af, hvad jeg har skrevet, dels af, hvordan det skal opfattes. Så vidt jeg forstod, sagde det ærede medlem, at vi kendte jo de konservatives eller oppositionens betingelser, og når vi bøjede os for disse betingelser, måtte vi også være forpligtet af resultatet. Enig, helt enig! Vi kendte betingelserne, vi bøjede os for dem, vi accepterede dem, fordi det af andre grunde, af hensyn til den økonomiske udvikling, var nødvendigt at gennemføre en lovgivning, der sanerede vor økonomi. Men når man i den efterfølgende offentlige debat i den borgerlige presse, derunder et interview i et blad, som står det ærede medlem meget nær, forsøger at give det udseende af, at det ikke var politiske betingelser, men var saglige overvejelser, som også regeringspartierne delte, der førte til, at man valgte engrosomsen i stedet for detailomsen, må jeg have lov til at sige, at dette var ikke tilfældet. Det var en politisk betingelse og kun en politisk betingelse.

Jeg forstod, at det ærede medlem — jeg har som sagt stadig ikke interviewet — kort efter forliget har givet udtryk for, at det var det konservative folkepartis ære, at omsætningsafgiften blev lagt i engrosledet. Jeg ved ikke, om der senere er indtruffet noget, der har bevirket, at det ærede medlem ikke er så glad for, at det er det konservative folkepartis ære.

Rimstad: Jeg vil gerne til den højtærede økonomiminister sige, at det jo ikke er nogen forklaring eller undskyldning for den af mig påviste svaghed at sige, at det økonomiske råds medlemstal ikke bør være for stort, og at der er utallige brancher, som man naturligvis havde interesse i at høre — det indrømmede den højtærede økonomiminister også, men tilføjede: vi kan jo ikke have dem med alle sammen. Sagen er jo den, at her har man netop udpeget det halve af en ganske bestemt branche, eller hvad man vil kalde det, men undladt at tage den anden halvdel med. Det